

55. Droslen slog i Skov sin klare Trille.

(Sangen i Danmark.)

Tempo di marcia.

Joseph Gläser.

1. Dros - len slog i Skov sin kla - re Tril - le, sang om Bø - gens ly - se - gren - ne

Blad, Dug - gens Per - le - fald paa Rø - ser vil - de, Per - lens Glans i So - lens Straa - le - bad.

Fat - ted du den Klang i Fug - lens To - ne? Højt den sang det ri - ge Dan - marks Lov,

sang, saa det gav Lyd i Sko - vens Kro - ne: Dej - lig er den danske Bø - ge - skov.

2. Lærken svang sig fra sin skjulte Rede,
lystig lød det, da mod Sky den fløj,
sang om grønne Mark, om brune Hede,
sang om Bavtasten paa Kæmpehøj.
Fatted du den Klang i Fuglens Trille?
Ekko gi'er den i vor Højtidsaal:
Prægtig er vor Hede, dyb og stille,
venlig Vaarens Krans om Høj og Dal.

3. Hjejlen fløjted monotont og ene
hist, hvor Klitten, Jyllands Bolværk, staar,
Bølgen slog i Takt mod Kystens Stene,
gik i Dans med Sølvkrans om Haar.
Fatted du den Klang i Fuglens Klage?
Længe lød dens Sang om Vesterhav:
Bølgen høj og prægtig uden Mage
bruser over tusind Snækkers Grav.

4. Naar vor Sang om Danmark frem sig svinger,
toner den saa blidt som Droskens Slag,
mild og glad, som Lærkens Stemme klinger,
alvorsfuld som Hjejleens Sang om Vrag!
Fuglesangen rører Hjertets Streng,
derfor klinge de paa samme Vis,
klinge blidt og ømt og klinge længe,
højtidsfuldt til gamle Danmarks Pris.

V. Esmann.